

The Relationship between Meta-Cognitive and Achievement in Special Texts in English Course of the University Students

Forough Tansaz

Islamic Azad University, Tehran Jonob Branch

Mohtaram Nemat Tavousi

رابطه فراشناخت و عملکرد در درس متون تخصصی

فروغ تن ساز
دانشگاه آزاد اسلامی - واحد تهران جنوب

محترم نعمت‌طاووسی

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر فراشناخت بر عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشکده تربیت معلم دانشگاه آزاد اسلامی در درس متون تخصصی بود. بدین منظور پس از انجام آزمون نهایی در این درس از میان ۱۲۸ دانشجوی ۴ کلاس درس متون تخصصی ۳۲ نفر که بالاترین و ۳۲ نفر که پایین‌ترین نمره‌ها را کسب کرده بودند انتخاب شدند و از نظر سطوح مهارت‌های فراشناختی مورد مقایسه قرار گرفتند. در این پژوهش مهارت‌های فراشناختی به عنوان متغیر مستقل، عملکرد تحصیلی به عنوان متغیر وابسته و جنس به عنوان متغیر کنترل در نظر گرفته شد. نتایج حاصل از اجرای آزمونهای آماری نشان دادند که بین دو گروه دارای عملکرد تحصیلی قوی و ضعیف از لحاظ سطوح فراشناختی تفاوت وجود دارد. افرون بر این نتایج دو گروه در هر یک از خرده‌مقیاس‌های آگاهی، راهبردشناختی، برنامه‌ریزی و خودبازبینی با یکدیگر تفاوت معنادار داشتند.

واژه‌های کلیدی: فراشناخت، عملکرد تحصیلی، آگاهی، راهبرد شناختی، برنامه‌ریزی، خودبازبینی.

مقدمه

معرفی مفهوم فراشناخت توسط فلاول^۱ در اواسط دهه ۷۰ موجب شده است که فراشناخت و رابطه آن با یادگیری و پیشرفت تحصیلی کانون توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گیرد. بسیاری از روانشناسان شناختی توجه خود را به استفاده از راهبردهای ویژه فراشناختی در امر یادگیری معطوف داشته‌اند. نخستین بار فلاول (۱۹۷۶) مفهوم فراشناخت را وارد متون پژوهشی کرد. فلاول (۱۹۷۹) یک تعریف کلی از فراشناخت ارائه داد: هر دانش یا فعالیت شناختی که جنبه‌ای از تلاش‌های شناختی را موضوع شناخت قرار می‌دهد یا آن را تنظیم می‌کند. از دیدگاه او فراشناخت به دو مؤلفه دانش فراشناختی^۲ و تجربه فراشناختی^۳ تقسیم می‌شود. منظور از دانش فراشناختی دانشی است که فرد درباره ذهن انسان و فعالیت‌های آن کسب کرده است. این دانش مانند هر دانش چگونه از راهبردهای حافظه برای یادگیری مؤثرتر استفاده کنیم. دیگری ممکن است به شکل زبانی یا کلامی و عملی یا روندی^۴ (فرد می‌داند که چگونه ...) باشد. فلاول دانش فراشناختی را به سه مقوله دانش درباره اشخاص، تکالیف^۵ و راهبردها^۶ تقسیم می‌کند.

به عقیده دیرکز^۷ (۱۹۸۵) راهبردهای مهم فراشناخت عبارت‌اند از:

۱. ارتباط دادن اطلاعات جدید به دانش قبلی
۲. انتخاب آگاهانه راهبردهای تفکر
۳. برنامه‌ریزی، اداره و ارزشیابی فرایند تفکر

بررسی‌ها نشان می‌دهد که افزایش یادگیری تأثیر مستقیمی بر راهبردهای فراشناختی دارد. نتایج تحقیقات نشان داده‌اند که آموزش مستقیم این راهبردها می‌تواند مفید باشد. پس از آن کاربرد این روشها را فرد به صورت مستقل و به تدریج توسعه می‌دهد (اسکروگر، ماستروپیری، مانسون و جورجنسون^۸, ۱۹۸۵).

بررسی‌های متعدد نشان داده‌اند که فرایند فراشناخت از طریق هدایت تفکر دانشجویان، یادگیری آنان را تقویت می‌کند و به آنها کمک می‌کند تا بتوانند برای تداوم عملیاتی منطقی در جریان حل مسئله تصمیم‌های منطقی اتخاذ کنند یا کوشش کنند تا موقعیت یا مطلب را درک کنند.

در دنیای فعلی با تغییرات سریع، آموزش باید برای توسعه بخشیدن به مهارت‌های فرد کوشش کند و تنها به افزودن دانش محض نپردازد. روش‌های فراشناختی فرآگیران را قادر می‌سازد تا بتوانند با موقعیت‌های جدید و با موفقیت انطباق یابند (آزمایشگاه آموزشی مرکزی منطقه شمال^۹, ۱۹۹۵). اگرچه فراشناخت یک رشته نسبتاً جدید است، اما گستره‌های متعددی را به خود اختصاص داده است:

۱. فراحاظه‌ای^{۱۰} به آگاهی و دانسته‌های یادگیرنده درباره نظام حافظه خود و راهبردهای مؤثر در استفاده از حافظه اشاره دارد. آگاهی از راهبردهای متفاوت، حافظه دانش راهبردی که از آن در یک تکلیف خاص حافظه‌ای استفاده می‌شود و معلوماتی که چگونه از راهبردهای حافظه برای یادگیری مؤثرتر استفاده کنیم.
۲. فرادریافتی - فرا ادراکی^{۱۱} به کنترل میزان توانایی فرآگیر در درک اطلاعات دریافتی اشاره دارد. شناخت ضعف در درک و فهم و به کارگیری راهبردهای مناسب برای بهبود درک و فهم (هاریس^{۱۲}, ۱۹۸۸، نقل از وکل^{۱۳}, ۲۰۰۳).
۳. خودنظم‌جویی^{۱۴} به تطبیق دادن توانایی فرآگیران با مراحل یادگیری در پاسخ دادن و بازخورد به وضعیت متدالوی یادگیری آنان اشاره دارد، تمرکز بر توانایی فرآگیران برای کنترل یادگیری آنها (بدون محرك خارجی یا قوه ترغیب) و حفظ بازخورد لازم برای فراخواندن و به کار بردن این راهبردها (هالahan^{۱۵}, ۱۹۷۹، گراهام و هاریس^{۱۶}, ۱۹۹۲، رید^{۱۷} و هاریس، ۱۹۸۹, ۱۹۹۳؛ نقل از وکل، ۲۰۰۳).

در مجموع مهارت‌های فراشناختی در دو مقوله قرار می‌گیرند: خودارزشیابی^{۱۸} و خودمدیریتی^{۱۹} که توانایی مدیریت توسعه شناخت فرد را منعکس می‌سازد (ریورز^{۲۰}, ۲۰۰۲؛ نقل از ایمل^{۲۱} در نشریه آموزش و پرورش آمریکا).

تحقیقاتی که در مورد خودارزشیابی انجام شده‌اند، اهمیت توانایی ارزشیابی از دانش و توانایی خود از سوی یادگیرنده را مشخص ساخته‌اند. این تحقیقات نشان می‌دهند که یادگیرنده‌هایی که در مهارت‌های فراشناختی و خودارزشیابی مهارت دارند، یعنی از توانایی‌های خود آگاهی دارند از

-
1. Flavel, J.	2. Metacognitive knowledge
3. Metacognitive experience	4. procedure
5. Duties	6. Strategies
7. Dirkez, M.A.	8. Scrugs, T., Mastropiery, M., Manson, M. & Jorgenson, C.
9. Worth central regional educational laboratory (NCREL)	10. Metamemory
11. Metacomprehension	12. Harris, B.
13. Vocell, E.	14. Self regulation
15. Hallahan	16. Graham & Harris
17. Reid	18. Self evaluation
19. Self management	20. Rivers
21. Imel, S.	

تصمیم‌گیری هشیارانه در مورد دانش خویش دارند. برای مثال نوشتن اینکه «من از قبل در مورد این موضوع چه می‌دانم» و «می‌خواهم در مورد آنچه بیاموزم...».

۲. سخن گفتن در مورد تفکر: سخن گفتن در مورد تفکر حائز اهمیت است، زیرا دانش آموزان نیاز به لغات مرتبط با تفکر دارند. معلمان در طول طراحی و موقعیت حل مسئله باید بلند فکر کنند تا دانش آموزان بتوانند جریان فرایند تفکر آنان را دنبال کنند.

بدین ترتیب آنها الگویی برای توسعه بحث و لغاتی که دانش آموزان برای تفکر و سخن گفتن در مورد تفکر خویش بدان نیاز دارند فراهم می‌کنند.

حل مسئله نیز از روش‌های سودمند است. در این روش دانش آموز در جریان حل مسئله صحبت می‌کند و فرایند تفکر خویش را شرح می‌دهد. گروههای کوچک دانش آموزان نقش معلم را به نوبت به عهده می‌گیرند، سؤال می‌کنند و به روش ساختن و خلاصه کردن مطالب تدریس شده می‌پردازند (پالینکسار، اگل، جونز، کار و رنسام^۱، نقل از مرکز اطلاعات دانشگاه سیراکوز^۲، ۱۹۸۶).

۳. نگهداری یک مجله مرتبط با تفکر: یکی دیگر از ابزارهای توسعه فراشناخت، مطالعه مجله یادگیری است. در این روش دانش آموزان تفکر خود را منعکس می‌کنند. یادداشت‌هایی بر می‌دارند و چگونگی برخورد با مشکلات را بیان می‌کنند.

۴. برنامه‌ریزی و خودکترلی: دانش آموزان باید مسؤولیت برنامه‌ریزی و نظم دهنی یادگیری خود را بپذیرند. اگر یادگیری را فرد دیگری طراحی و اداره کند، یادگیرنده برای خودهدایتی با مشکل روبرو خواهد شد.

دانش آموزان باید بیاموزند تا برای یادگیری خود طراحی کنند، همچنین توجه به وقت مورد نیاز برای یادگیری، سازماندهی مواد و برنامه‌ریزی لازم برای کامل کردن فعالیت و شاخص‌هایی به منظور ارزشیابی تهیه شود تا دانش آموزان فکر کردن را بیاموزند و در جریان فعالیت یادگیری پرسش‌هایی را از خویش پرسند.

۵. پرسیدن از فرایند تفکر: فعالیت‌های متمرکز بر بحث‌های دانش آموزی در مورد فرایندهای تفکر به منظور آگاهی، از جمله راهبردهایی است که می‌تواند در موقعیت‌های یادگیری به کار رود. نخست معلم دانش آموزان را راهنمایی می‌کند تا به مرور فعالیت‌ها بپردازند و در مورد تفکر و احساس، اطلاعات جمع‌آوری کنند. سپس اندیشه‌های مرتبط با هم را دسته‌بندی و راهبردهای تفکر به کار رفته را مشخص کنند و در نهایت،

روشهای سودمندتری سود می‌جویند (ریورز، ۲۰۰۱؛ اسکرا و دنیسون، ۱۹۹۴، نقل از مختاری و شعوری).

استفاده از ابزارهای ارزشیابی مهارت‌های فراشناختی می‌تواند به یادگیرنده‌ها کمک کند تا بتوانند روشهای مناسب برای توسعه فراشناخت را برگزینند (مختاری و شعوری، ۲۰۰۲).

راهبردهای فراشناختی، یک طرح عملیاتی قابل یادآوری است که دانش آموزان را برای حل یک مسئله خاص مانند ریاضی آماده می‌کند. این راهبرد با استفاده از روشهایی قابل یادگیری است.

راهبردهای فراشناختی نه تنها تفکر دانش آموزان بلکه فعالیت‌های بدنی آنان را نیز در برمی‌گیرد (آموزش ریاضیات، ۲۰۰۳؛ نقل از وکل، ۲۰۰۳). اهمیت آموزش راهبردهای فراشناختی را می‌توان در چند نکته خلاصه کرد:

- این راهبردها را می‌توان در چند نکته خلاصه کرد:
- رویه‌های دقیق برای حل مسائل خاص ریاضی فراهم می‌سازند.
- قابل یادگیری است.

- این راهبردها که هم شامل تفکر و هم عمل دانش آموزان است، برای رسیدن به اهداف ریاضی ضرورت دارند.
- تساطع بر راهبردهای فراشناختی به واسطه تمرین امکان‌پذیر می‌شود.

- حفظ یک روش فراشناختی مستلزم به کارگیری فردی دانش آموز و استفاده از روش فراشناختی در کلاس درس است.
- دانش آموزان قوی راهبرد مناسب‌تری را به کار می‌برند و کاربرد مناسب را تقویت می‌کنند (وکل، ۲۰۰۳)؛ بنابراین آموزش راهبردهای فراشناختی، یادگیری دانش آموزان را به شیوه‌های مختلف تسهیل می‌کند.

- برای دانش آموزان راههای مناسبی در کسب، ذخیره‌سازی و توضیح اطلاعات مرتبط با ریاضیات و مهارت‌ها فراهم می‌آورد.

- برای دانش آموزانی که مشکلات حافظه‌ای دارند شیوه‌های مناسبی برای ذخیره اطلاعات حافظه‌ای ارائه می‌کند.

- برای دانش آموزانی که به طور مشخص به حمایت‌های معلم وابسته‌اند امکان عدم وابستگی را می‌سر می‌سازد.
- به دانش آموزان کمک می‌کند تا از درک واقعی و عملی به سوی درک مجازی پیش‌روند.

رفتارهای فراشناختی را می‌توان به این شرح طبقه‌بندی کرد:
۱. مشخص کردن اینکه چه می‌دانیم و چه نمی‌دانیم.
دانش آموزان در شروع هر فعالیت تخصصی نیاز به

لی، بیلر و نلسون^{۱۱} (۲۰۰۸)، معتقدند که در یادگیری رایانه یادگیرنده با طراحی ساختاری از خط و نقطه می‌تواند یادگیری خود را تنظیم کند. در تحقیق موریتس و وودواردز^{۱۲} (۲۰۰۷) در مورد تأثیر آموزش مهارت‌های فراشناختی به بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی مشخص شده است که با این آموزش‌ها می‌توان میزان تابعیت و تأثیرپذیری ذهنی را در آنان افزایش داد. دینگ، کرن بلوم، کرنل، هربرت و ترسیس^{۱۳} (۲۰۰۷) در تحقیقی روی میمون‌ها دریافتند که آنها می‌توانند توانایی‌های فراشناختی را با قضاوت صحیح در مورد کار خود و ظایاف سریالی حافظه کاری نشان دهند.

تحقیقات کینگ^{۱۴}، ۱۹۹۱، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، رزنشتاین، میستر و چامن^{۱۵}، ۱۹۹۶ (به نقل از سینگاکوی^{۱۶}، ۲۰۰۰) نشان داده است که گروهی که آموزش فراشناختی دریافت کرده بودند و خودشان سؤال طراحی می‌کردند و فرصت کار کردن در گروههای منظم را داشتند اعتماد به نفس بهتری کسب کردند و بهتر قادر بودند یادگیری خود را تنظیم و کنترل کنند و در نتیجه پیشرفت بهتری را نشان دادند.

کایاشیما و اینابا^{۱۷} (۲۰۰۳) مهارت خودنظم جویی را مهمترین مهارت فراشناختی دانسته‌اند و بر این باورند که کسانی که این مهارت را در خود تقویت می‌کنند و بهبود می‌بخشند، افراد باهوشی هستند که در مورد فرایند تفکر خویشتن می‌اندیشند و از آن برای دستیابی به هدف‌ها سود می‌جوینند. آنها معتقدند که تسلط بر مهارت‌های خودنظم جویی دشوار است و الگوی زیر را برای آن ترسیم می‌کنند که مهارت‌های پایین‌تر نشأت گرفته از مهارت بالایی است.

اسکونئنفلد^{۱۸} (۱۹۸۷) نقش فراشناخت را در حل مسئله ریاضی مهم شمرده و بر این باور است که در تفکر ریاضی فهمیدن هرم مفاهیم حایز اهمیت است. می‌گوید دانش آموزان علاوه بر دستورالعمل‌های مشخص حل مسئله (الگوریتم)، ابتکار و اکتشاف باید یاد بگیرند که چگونه دانش خود را در موقعیت‌های جدید حل مسئله به کار بزند و چگونه جریان حل مسئله را هدایت کنند. هرچه دانش آموزان بتوانند

موفقیت را ارزشیابی و راهبردهای نامناسب و ارزشمند را مشخص نمایند.

۶. خودارزشیابی^۱: تجارب خودارزشیابی هدایت شده می‌تواند از طریق کنفرانس‌های فردی و چکلیست که تمرکز بر فرایند بدون اتکا به کار رود. همچنان که دانش آموزان تشخیص می‌دهند که فعالیت‌های یادگیری در نظام‌های^۲ مختلف شیوه هستند، می‌آموزند که راهبردهای یادگیری را به موقعیت جدید انتقال دهند (مرکز اطلاعات دانشگاه سیراکوز، ۲۰۰۳).

از تحقیقاتی که فراشناخت را به عنوان عاملی برای یادگیری معرفی کرده‌اند می‌توان به تحقیقات بخش شیمی دانشگاه کیپ تاون استرالیا که در مورد یادگیری سطحی و عمقی انجام شده است اشاره کرد (بیگز^۳، ۱۹۷۹، رامسلدن^۴، ۱۹۸۳، مارتون و سالجو^۵، ۱۹۷۶). تمرکز در این تحقیق بر توسعه فراشناخت دانشجویان بوده است. در طول ترم میزان تغییرات یادگیری دانشجویان مورد بررسی قرار گرفته و مشخص شده گروهی که از روش مفهومی استفاده می‌کرند و روش فراشناختی را به کار می‌برند در تمام آزمون‌های کلاسی و نهایی موفق بوده‌اند. در تحقیق دیگری آموزش شیمی در آزمایشگاه بررسی شد و نتیجه گرفته شد که تمرین مهارت‌های فراشناختی با حل مسئله امکان‌پذیر است (کیپنیس، هوستین^۶، ۲۰۰۷). همچنین چموت^۷ (۲۰۰۵) تأثیر مهارت‌های فراشناختی را در درک خواندن نشان داده است. در تحقیق دیگری که مک‌ماهان و لوکا^۸ (۲۰۰۷) انجام دادند مشخص شد که برای یادگیری موفقیت‌آمیز به فرایندهای شناختی و فراشناختی نیاز است. سوزان و سان^۹ (۲۰۰۷) تأثیر تربیت فراشناختی و ایجاد انگیزه را در افزایش توانایی‌های کودک مورد مطالعه قرار دادند و نتیجه گرفتند کودکانی که آموزش مستقیم دیده بودند، نسبت به آناني که چنین تعلیمی ندیده بودند برتری داشتند. مواتی^{۱۰} (۲۰۰۸) در تحقیق خود نشان داده است که چگونه می‌توان با آموزش مهارت‌های فراشناختی دانش آموزان را افرادی مشارکت‌پذیر تربیت کرد.

1. Self evaluation

3. Biggs, S.
5. Marton, F. & Saljo, R.
7. Chamot, A.
9. Susan, D. & Son, L.
11. Lee, Y., Baylor, A.L. & Nelson, D.
13. Ding, J., Korn Bloom, T., Kornell, N., Herbert, S. & Terrace, S.
15. Rosenshtine., Mister & Chapman
17. Kayashima, M. & Inaba, A.

2. Discipline

4. Ramsden, P.
6. Kipnis, M. & Hofstein, A.
8. Mc.Mahan, M. & Luca, J.
10. Mawati, U.
12. Moritz, S. & Woodward, T.
14. King, A.
16. Singhnayok, M.
18. Schoenfeld, A.

او اطلاعات خاص خواسته شده را با دانش خود مقایسه می‌کند و سپس سعی می‌کند مسأله را حل کند. به‌منظور اطمینان یافتن از اینکه حل مسأله صحیح است دانش‌آموز باید دانش فراشناختی خویش را در رسیدگی به نتایج به‌کار بندد. از طریق کنترل و دانش مرتبط با فرایند حل مسأله، یادگیرنده آگاه می‌شود که چگونه اطلاعات داده شده، فرایند حل مسأله را تشکیل می‌دهد (اسکوئنفلد، ۱۹۷۸؛ پولیا، ۱۹۷۳؛ فلاول، ۱۹۷۹).

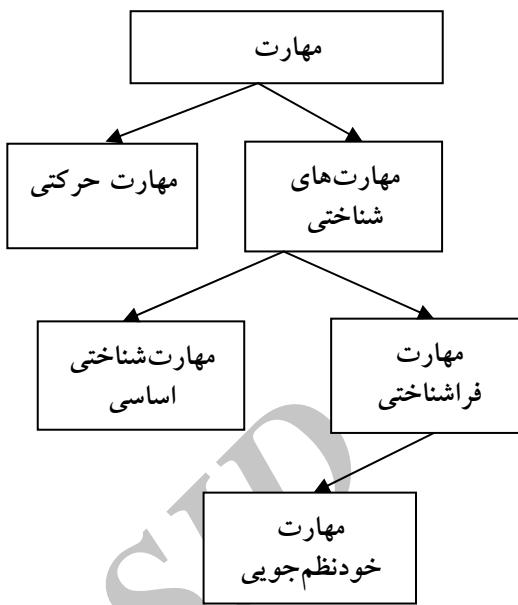
فلاول (۱۹۷۹)، الکساندر، کارا و چوانفلوگل (۱۹۸۵) دریافتند که دانش‌آموزان سرآمد از همسالان عادی خود از فراشناخت بالاتری برخوردارند. دانش‌آموزان سرآمد از روش‌های مؤثر فراشناختی بیش از دانش‌آموزان عادی استفاده می‌کنند (نقل از چانگ، ۱۹۸۹).

پیتریچ و دی‌گروت^۳ (۱۹۹۰) فراشناخت را اولین مؤلفه مهم در یادگیری خودگردان دانسته‌اند و آن را شامل راهبردهای برنامه‌ریزی^۴، بازبینی^۵ و اصلاح شناخت یا راهبردهای شناختی معرفی کرده‌اند.

تحقیقات نشان داده‌اند که شناخت شخصی هر فرد نحوه درک و فهم او در حوزه مشخص و چگونگی عمل وی با یکدیگر مرتبط‌اند. مثلاً تجربه‌های عملی دانش‌آموزان در زمینه ریاضیات (مثل تمرین و تکرار، تکالیف معمولی، به یادسپاری انفعالی روش‌های حل مسأله و...) باورها و رفتارهای نامناسب برای فرآگیر به بار می‌آورد (کایاشیما، ۲۰۰۳).

برخی از پژوهشگران براساس تعریف پیتریچ و دی‌گروت (۱۹۹۰) و فلاول (۱۹۷۹) مفهوم فراشناخت حالتی^۶ را مطرح کرده‌اند. آنان ضمن توضیح فراشناخت و ایجاد تمایز بین فراشناخت رگه‌ای و حالتی، فراشناخت رگه‌ای را به منزله نظارت متنابوب و آگاهانه فرد بر خود به‌منظور بررسی میزان دستیابی به اهداف و در صورت لزوم توانایی انتخاب و به کارگیری راهبردهای متفاوت تعریف کرده‌اند. فراشناخت حالتی را نیز به صورت «حالتی گذرا» در موقعیت‌های ذهنی که از لحاظ شدت در طول زمان تغییر می‌کند و براساس ویژگی‌های برنامه‌ریزی، خودبازبینی، راهبردهای شناختی یا عاطفی و خودآگاهی دانسته‌اند (اوینیل و عابدی^۷، ۱۹۹۶).

بررسی‌های اوینیل و عابدی (۱۹۹۶) نشان داده‌اند که بین فراشناخت حالتی و پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی همبستگی مثبت وجود دارد. افزون بر آن این پژوهشگران دریافتند که فراشناخت حالتی در مقایسه با فراشناخت رگه‌ای پیش‌بینی بهتری از پیشرفت تحصیلی ارائه می‌کند. این پژوهش

نمودار ۱- هرم مهارت‌ها برگرفته از کایاشیما، ایتابا، ۲۰۰۳

دقیق‌تر تفکر خود را شرح دهنده راههای مؤثرتری را برای کنترل تصمیمات و فعالیت‌های‌شان در خلال فرایند خواهند یافت و عقاید قوی‌تری در مورد توانایی‌های خود می‌یابند و امکانات بهتری خواهند داشت تا در حل مسأله متخصص شوند (اسکوئنفلد، ۱۹۸۷).

فرایند حل مسأله ریاضی با درک مسأله شروع می‌شود و همیشه نیازمند تمرکز آگاهانه و تلاش در یافتن راه حل‌های مطلوب است. دانش‌آموز مسأله را تفسیر می‌کند و موقعیت را با تجرب قبلي خود از همان نوع مقایسه می‌کند. او باید دانسته‌ها و ندانسته‌ها را به‌منظور مشخص نمودن آنچه که واقعاً خواسته شده مشخص کند. دانش فراشناختی به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا الگوی فکری مسأله و ارتباط آن را با مفاهیم روشن کند. همچنین دانش فراشناخت چنین تفکر هدفمندی را به سوی حل مسأله هدایت می‌کند (اسکوئنفلد، ۱۹۹۲، ۱۹۸۷، پولیا^۱، ۱۹۷۳، استرنبرگ^۲، ۱۹۹۸).

پس از اینکه الگوی فکر مسأله شکل گرفت فرد تصمیم می‌گیرد که چه دستورالعمل‌هایی را برای یک مسأله خاص به کار برد. این جایی است که دانش فراشناخت نقش عمده‌ای را ایفا می‌کند و در انتخاب‌های آگاهانه تأثیر می‌گذارد. این انتخاب‌های آگاهانه به راه حل‌های فرعی و در جریان حل مسأله کمک می‌کند (اسکوئنفلد، ۱۹۸۷، ۱۹۹۲).

1. Polia, G.

3. Pintrich, P. & Degroot, E.

5. Review

7. O'neil, H. & Abedi, J.

2. Sternberg

4. Planning

6. State metacognitive

گرفت و بدین ترتیب همبستگی بین نمره‌های آزمودنی‌ها در متغیر فراشناخت حالتی و نمره‌های پیشرفت تحصیلی آنان در درس ریاضی محاسبه شد. وجود همبستگی‌های مثبت و معنادار ($P < 0.01$) بین نمره‌های زیرمقیاس‌های فراشناخت حالتی و پیشرفت تحصیلی روایی سازه این مقیاس را مورد تأیید قرار داد (اوینیل و عابدی، ۱۹۹۶).

میزان همبستگی زیرمقیاس‌ها با پیشرفت تحصیلی به این شرح گذراش شده است: زیرمقیاس آگاهی 0.23 ، زیرمقیاس راهبردشناختی 0.21 ، زیرمقیاس برنامه‌ریزی 0.17 ، زیرمقیاس خودبازبینی 0.20 (اوینیل و عابدی، ۱۹۹۶).

آزمون عملکرد در درس متون تخصصی

این آزمون را که محقق براساس متون تدریس شده و پرسش‌های مرتبط با آن تهیه کرده شامل شش نوع پرسش است که میزان درک و فهم، معانی لغات و ... دانشجویان را ارزشیابی می‌کند. برای بررسی پایایی، این آزمون در مورد تعدادی از دانشجویان کانون زبان (۱۵ نفر) طی دو مرحله اجرا شد و ضریب همبستگی به دست آمده 0.78 بوده است. برای سنجش روایی از روایی محتوا استفاده شده است.

در تحلیل داده‌ها از آزمون مجذور کای برای تعیین معناداری تفاوت‌های دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در چهار مقیاس آگاهی، راهبرد شناختی، برنامه‌ریزی و خودآگاهی استفاده شده است و نیز از آزمون t برای تعیین معناداری تفاوت میانگین نمره‌های دانشجویان قوی و ضعیف در متغیرهای فراشناخت استفاده شده است.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار نمره‌های دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار نمره‌های دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت

خطای معیار میانگین	انحراف معیار	میانگین	تعداد	گروه
۰/۱۲	۰/۶۸	۱۸/۷۱	۳۲	قوی
۰/۵۱	۲/۸۸	۹/۹۵	۳۲	ضعیف
۰/۶۱	۴/۸۸	۱۴/۲۳	۶۴	مجموع

نیز به بررسی رابطه فراشناخت با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرداخته تا به پرسش زیر پاسخ دهد که آیا سطوح فراشناختی با عملکرد دانشجویان ارتباط دارد؟ با بررسی سوابق تحصیلی فرضیه‌های زیر شکل گرفته است:

- سطوح فراشناختی بالا منجر به افزایش عملکرد تحصیلی می‌شود؟
- سطوح فراشناختی پایین موجب کاهش عملکرد تحصیلی می‌شود؟

روش

این پژوهش از نوع پس‌رویدادی است، به این معنا که تحقیق از نوع مقایسه‌ای بوده و تأثیر متغیر فراشناخت که از قبل در دانشجویان اتفاق افتاده است بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی بررسی شده است.

جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانشجویان آموزش ابتدایی دانشکده تربیت معلم دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب است که در درس متون تخصصی زبان انگلیسی ثبت نام کرده بودند. گروه نمونه را گروه قوی 25 درصد (با نمره‌های بالا) و گروه ضعیف 25 درصد (با نمره‌های پایین) تشکیل می‌داد. بنابراین حجم نمونه مورد بررسی در این پژوهش 64 نفر است که 32 نفر از آنان بالاترین نمره و 32 نفر دیگر کمترین نمره‌های امتحانی را گرفته‌اند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه فراشناخت حالتی و آزمون محقق‌ساخته بوده است. پرسشنامه فراشناخت حالتی یک آزمون مداد و کاغذی است که اوینیل و عابدی (۱۹۹۶) در دانشگاه کالیفرنیای جنوبی طراحی کردند و از 20 ماده و چهار زیرمقیاس تشکیل شده است. زیرمقیاس‌های این آزمون عبارت‌اند از:

- الف) زیرمقیاس آگاهی^۱ شامل ماده‌های $17, 13, 9, 5, 1$
- ب) خرد مقیاس راهبرد شناختی شامل ماده‌های $15, 11, 7, 3$

ج) زیرمقیاس برنامه‌ریزی شامل ماده‌های $20, 16, 12, 8$ و 4
 د) زیرمقیاس خودبازبینی شامل ماده‌های $18, 12, 10, 6$ و 2
 برای محاسبه پایایی^۲ از آلفای کرونباخ استفاده شد که نتایج آن برای هر زیرمقیاس بدین شرح گزارش شده است: زیرمقیاس آگاهی 0.78 ، زیرمقیاس راهبرد شناختی 0.77 ، زیرمقیاس خودبازبینی 0.73 .

پرسشنامه فراشناخت حالتی روی 40 نفر از دانشجویان سال آخر رشته زبان انگلیسی یزد اجرا شده است. همبستگی میان نمره‌های آزمون و نمره اصلی 0.79 بوده است (صالحی، ۱۳۸۰). بررسی روایی این آزمون بر اساس روایی سازه صورت

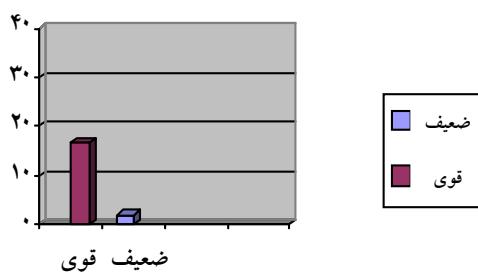
**جدول ۲- نتایج آزمون t برای مقایسه دو گروه دانشجویان
قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت**

متغیر	واریانس ها	ارزش t	درجه آزادی	معناداری دو دامنه	خطای معیار تفاوت	فاصله اطمینان تفاوت ها ۹۵ درصد
هرمسان	۱۶/۷۳	۶۲	۰/۰۰۰	۰/۰۲	۷/۷۱-۹/۸۱	۷/۷۱-۹/۸۱
ناهرمسان	۱۶/۷۳	۳۴/۴۷	۰/۰۰۰	۰/۰۲	۷/۷۰-۹/۸۲	۷/۷۰-۹/۸۲
آزمون همسانی واریانس ها لوین						
متغیر	F	معناداری				
فراشناخت	۲۲/۵۳	۰/۰۰۰				

جدول ۳- فراوانی و درصد پاسخ‌های دانشجویان قوی و ضعیف در زیرمقیاس‌های فراشناخت

پاسخ						
زیرمقیاس						
نسبتاً زیاد						
درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	درصد	فراآنی	متوسط
۱۱۵	۷۵/۷	۳۶	۲۳/۷	۱	۰/۷	قوی
۶۰	۴۰	۶۱	۴۰/۷	۲۹	۱۹/۳	ضعیف
۱۰۹	۷۴/۱	۲۷	۱۸/۴	۱۱	۷/۵	قوی
۸۰	۵۲/۶	۵۶	۳۶/۸	۱۶	۱۰/۵	ضعیف
۱۱۰	۷۱/۹	۳۶	۲۳/۵	۷	۴/۶	قوی
۵۷	۳۸	۶۶	۴۴	۲۷	۱۸	ضعیف
۹۸	۶۵/۸	۳۹	۲۶/۲	۱۲	۸/۱	قوی
۵۵	۳۵/۷	۶۴	۴۱/۶	۳۵	۲۲/۷	خودبازبینی

نمودار ۲ به منظور مقایسه میانگین نمره‌های دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت ارائه شده است.

نمودار ۲- مقایسه میانگین نمره‌های دانشجویان قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت

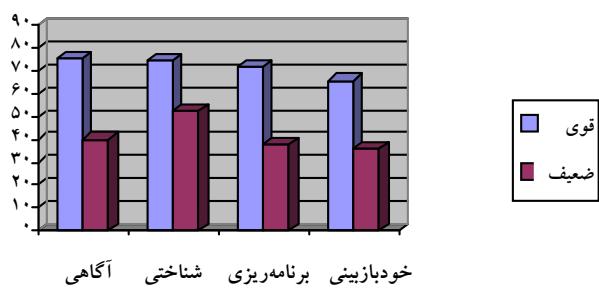
چنانکه در جدول ۱ مشاهده می‌شود میانگین گروه قوی ۱۸/۷۱ و میانگین گروه ضعیف ۹/۹۵ است که نشان‌دهنده برتری میانگین گروه قوی است.

در جدول ۲ نتایج حاصل از آزمون t برای تعیین معناداری تفاوت بین میانگین نمره‌های دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در متغیر فراشناخت نشان داده شده است.

مشاهده مقادیر t به دست آمده در جدول ۲ نشان می‌دهد که مقدار t مشاهده شده ۱۶/۷۳ است. این مقدار t با درجه آزادی ۶۲ از مقدار t بحرانی ۲ بزرگتر است و می‌توان چنین نتیجه گرفت که اختلاف معناداری بین دو میانگین گروه‌ها وجود دارد.

نتیجه گرفت که اختلاف معناداری میان پاسخهای دو گروه در این زیرمقیاس وجود دارد. در مورد زیرمقیاس برنامه‌ریزی مجذور کای $37/38$ است که از مقدار مجذور کای بحرانی $5/99$ بزرگتر است و باز هم اختلاف معناداری میان دو گروه ضعیف و قوی وجود دارد و بالاخره در مورد زیرمقیاس خودبازبینی می‌توان چنین استدلال کرد که با توجه به مجذور کای مشاهده شده $29/33$ ، اختلاف معناداری میان دو گروه قوی و ضعیف وجود دارد.

در نمودار ۳ درصد پاسخهای دانشجویان قوی و ضعیف در چهار زیرمقیاس فراشناخت به نمایش درآمده است.

نمودار ۳- درصد پاسخهای دانشجویان قوی و ضعیف در چهار زیرمقیاس فراشناخت

از آنجا که فراشناخت تفکر در مورد تفکر است و توانایی گستره شناخت فرد را منعکس می‌کند (ریورز، ۲۰۰۱، نقل از ایمل، ۲۰۰۲)، بنابراین کسانی که از این توانایی به نحو احسن استفاده می‌کنند، می‌باید موفق‌تر از سایر افراد باشند. در بررسی فعالیت‌های شناختی همیشه برتری از آن کسانی است که از این توانایی استفاده مطلوب کنند. در این تحقیق نیز یافته‌های پژوهش مبین برتری گروه قوی در استفاده از خردۀ مقیاس‌های فراشناخت (آگاهی، راهبرد شناختی، برنامه‌ریزی و خودبازبینی) که در مجموع فراشناخت حالتی را نشان می‌دهند) است. این یافته‌ها همسو با بررسی‌های انجام شده در زمینه فراشناخت در کشورهای دیگر مانند پژوهش انیل و عابدی (۱۹۹۶) است که همبستگی مثبت میان فراشناخت حالتی و پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی را گزارش کرده‌اند. همچنین آنان گزارش کرده‌اند که فراشناخت حالتی در مقایسه با فراشناخت صفتی پیش‌بینی بهتری از پیشرفت تحصیلی را مشخص می‌کند که در این تحقیق نیز با بررسی فراشناخت حالتی برتری گروه قوی بر گروه ضعیف حاصل شده است. همچنین این تحقیق با نتایج

فراوانی و درصد پاسخهای دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در چهار زیرمقیاس فراشناخت در جدول ۳ منعکس شده است.

مقایسه نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که:

- در زیرمقیاس آگاهی، درصد پاسخهای گروه قوی $75/7$ درصد و درصد پاسخهای گروه ضعیف 40 درصد است که نشان دهنده برتری گروه قوی نسبت به گروه ضعیف است.
- در زیرمقیاس راهبرد فراشناختی، درصد پاسخهای گروه قوی $74/1$ درصد و درصد پاسخهای گروه ضعیف $52/6$ درصد است که نشان می‌دهد که گروه قوی از راهبرد فراشناختی بیشتر استفاده کرده است.

- در زیرمقیاس برنامه‌ریزی، درصد پاسخهای گروه قوی $71/9$ درصد و درصد پاسخهای گروه ضعیف 38 درصد است که نشان می‌دهد، گروه قوی از زیرمقیاس برنامه‌ریزی بیشتر سود برده است.

- در زیرمقیاس خودبازبینی، درصد پاسخهای گروه قوی $7/9$ درصد و درصد پاسخهای گروه ضعیف $35/7$ درصد است که در این مورد نیز گروه قوی بازبینی بهتری داشته است.

نتایج حاصل از آزمون مجذور کای برای تعیین معناداری تفاوت‌های مشاهده شده در دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در چهار زیرمقیاس در جدول ۴ انعکاس یافته است.

جدول ۴- نتایج آزمون مجذور کای برای مقایسه دو گروه دانشجویان قوی و ضعیف در زیرمقیاس‌های فراشناخت

زیرمقیاس	مجذور کای پیرسون	درجہ آزادی	سطح معناداری
آگاهی	۴۹/۸۵	۲	۰/۰۰۰
راهبرد شناختی	۱۵/۴۲	۲	۰/۰۰۰
برنامه‌ریزی	۳۷/۳۸	۲	۰/۰۰۰
خودبازبینی	۲۹/۳۳	۲	۰/۰۰۰

همان‌طور که نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد مجذور کای مشاهده شده در مورد زیرمقیاس آگاهی $49/85$ است که از مقدار مجذور کای بحرانی $5/99$ بزرگتر است. بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که اختلاف معناداری میان پاسخهای دو گروه در مورد زیرمقیاس آگاهی وجود دارد. در مورد زیرمقیاس راهبرد شناختی مجذور کای مشاهده شده $15/42$ است که از مقدار مجذور کای بحرانی $5/99$ بزرگتر است. بنابراین می‌توان

کایاشیما و اینابا (۲۰۰۳) معتقدند که افرادی که از مهارت‌های فراشناختی استفاده می‌کنند، افراد باهوشی هستند که از تفکر خود برای دستیابی به هدف‌ها بهره می‌برند. مک‌ماهان و لوکا (۲۰۰۷) فرایندهای شناختی و فراشناختی را در یادگیری موفقیت‌آمیز کاملاً مؤثر دانسته‌اند و معتقدند که برنامه‌ریزی، هدایت و ارزشیابی در یادگیری تأثیرگذار است. در این تحقیق نیز مشخص شده است که دانشجویان موفق‌تر از خرده‌مقیاس‌های آگاهی، راهبردشناختی، برنامه‌ریزی و خودبازبینی استفاده بهتری داشته‌اند. بدین معنا که مجدور کای مشاهده شده ۴۹/۸۵ با درجه آزادی ۱۲ از مجدور کای مجزای ۵/۹۹ بیشتر بوده و مؤید این امر است که گروه قوی از آگاهی بیشتری برخوردار بوده است. نتایج مشابه در مورد سایر خرده‌مقیاس‌های نیز این گونه است.

نقش فراشناخت را روی میمون‌ها نیز به اثبات رسانده‌اند و مشخص شده است که میمون‌ها می‌توانند توانایی‌های فراشناختی را در مورد کار خود و وظایف سریالی حافظه کاری نشان دهند (دینگ، کرن بلوم، هبرت و تریس، ۲۰۰۷). همچنین در مورد بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی مشخص شده است که با آموزش‌های فراشناختی می‌توان تابعیت و تأثیرپذیری را در آنان افزایش داد (موریتس و وودواردز، ۲۰۰۷).

در یک جمع‌بندی کلی می‌توان این گونه بیان کرد که پژوهش حاضر نیز همسو با سایر تحقیقات، استفاده از روشهای شناختی و فراشناختی را در هدایت تفکر و یادگیری مشخص کرده است و نشان می‌دهد که دانشجویان به مرور به مهارت‌های برتر یادگیری مانند برنامه‌ریزی، خودنظم‌جوبی و راهبردهای شناختی دست یافته و موفقیت بیشتری کسب می‌کنند.

با توجه به محدودیت‌های اجرای پژوهش، نتایج به دست آمده محدود به دانشجویان ثبت‌نام شده در درس متون تخصصی بوده و نتایج حاصل از آزمون فراشناخت منکی بر خود گزارش‌دهی آزمودنی‌ها بوده است. این پژوهش تنها در مورد دانشجویان دختر اجرا شده و بهتر است در مورد دانشجویان پسر نیز اجرا و نتایج مقایسه شود. همچنین می‌توان آزمون را در مورد دروس دیگر نیز اجرا کرد و نتایج را مورد مقایسه قرار داد.

منابع

صالحی، رضا. (۱۳۸۰). *مطالعه فراشناخت و ادراک یادگیری با عملکرد زبان انگلیسی* دانش‌آموزان مراکز پیش‌دانشگاهی.

تحقیق مالپاس که همبستگی مثبتی میان خودنظم‌جوبی، هدف‌مداری و خودکارآمدی را با استفاده از کترول فرایند یادگیری گزارش کرده است، همسو می‌باشد. در تحقیق او مشخص شده است که دانش‌آموزان با خودکارآمدی بالاتر بیشتر به هدف‌های یادگیری نایل شده و از روشهای فراشناختی به طور معنادار سود برده‌اند. از دیگر بررسی‌های تأیید‌کننده می‌توان به تحقیقات میس، شانک زیمرمن (۱۹۹۳)، زیمرمن بندورا (۱۹۹۳)، دوئک (۱۹۹۴)، شانک (۱۹۹۵) زیمرمن، مارتنتز و بوائز (۱۹۹۲)، رنکل (۱۹۹۷)، کوناتی (۱۹۹۹)، کوناتی و نلن (۲۰۰۲) اشاره کرد.

اسکوئنفلد (۱۹۸۷، ۱۹۹۲) نقش فراشناخت را در حل مسئله ریاضی مهم دانسته و بر این باور است که در تفکر ریاضی فهمیدن هرم مفاهیم حائز اهمیت است و دانش‌آموزان علاوه بر دستورالعمل‌های مشخص حل مسئله، ابتکار و اكتشاف باید یاد بگیرند که چگونه دانش خود را در موقعیت‌های جدید حل مسئله به کار بزن و چگونه جریان حل مسئله را هدایت کنند. همچنین با استفاده از رایانه می‌توان ساختاری قابل مشاهده از یادگیری را ترسیم نمود (لی، ۲۰۰۵). فراشناخت آموزش‌دادنی است. تأثیر تربیت فراشناختی و ایجاد انگیزه به منظور گسترش توانایی‌های کودک با آموزش مستقیم مورد بررسی قرار گرفته و نتیجه آنکه کودکانی که آموزش مستقیم دیده بودند نسبت به آنانی که چنین تعلیمی ندیده بودند، برتری داشتند (ماواتی، ۲۰۰۸). راهبردهای فراشناختی نه تنها تفکر دانش‌آموزان، بلکه فعالیت‌های بدنی آنان را نیز در بر می‌گیرد (وکل، ۲۰۰۳). راهبردهای فراشناختی را می‌توان در چند نکته خلاصه کرد:

این راهبردها را می‌توان با دیدن آموخت.

راهبردهای فراشناختی رویه‌های دقیق برای حل مسائل خاص ریاضی فراهم می‌سازد.

راهبردهای فراشناختی قابل یادگیری است.

راهبردهای فراشناختی برای رسیدن به اهداف یادگیری ضرورت دارند که هم شامل تفکر و هم عمل دانش‌آموزان است.

سلط بر راهبردهای فراشناختی با تمرین امکان‌پذیر است.

حفظ یک روش فراشناختی مستلزم به کارگیری فردی دانش‌آموزان و استفاده در کلاس درس است (وکل، ۲۰۰۳).

مک‌ماهان و لوکا (۲۰۰۷) نیز مشخص کرده‌اند برای یادگیری موفقیت‌آمیز به فرایندهای شناختی و فراشناختی نیاز است.

- Biggs, J. (1979). Individual differences in study processes and the quality of hearing outcomes. *Higher education*, 15, 381-394.
- Chamot, A. (2005). *The cognitive academic language learning approach* (Galla). An update.
- Chang, A. (1989). *Do students motive in learning strategies*, Adelaide South Australia.
- Conati, C. (1999). *An intelligent computer tutor to guide self explanation while learning from examples*, intelligent systems program. Pittsburgh. University of Pittsburgh.
- Conati, C. & Vanlehn, K. (2002). Toward computer based support of metacognitive skills: a computational from work to coach self explanation. *Journal of education*. 11, 382-415.
- Ding, J., Cornblom, T., Kornell., Helberts, S., Terrace, S. (2007). Colombia university, U.S.A.
- Dirkes, M. (1985). Self directed thinking in the curriculum, *roeper review*. 11, 92-94.
- Dweck, C. (1990). Motivational processes affecting learning, *American psychologist*, 41, 1041-1048.
- Eric-Digest. (2003). Clearing house on information resource system, N.Y.
- Flavel, J.H. (1976). *Metacognitive aspects of problem solving*. In L.B. Resnick (ed). The nature of intelligence. Hillsdale, N. J. Erlbaum.
- Flavel, J.H. (1979). Meta cognitive and cognitive monitoring: a new area of cognitive developmental inquiry. *American psychologist*, 34, 906-911.
- Herbert, S., & Terrace, S. (2007). Prospective and retrospective metacognitive abilities in rhesus monkeys, New York., U.S.A.
- Imel, S. (2002). *Metacognitive skills for adult learning*, U.S. office of Edu.
- Kasper, L.F. (1997). *Meeting Esl students, academic needs through discipline-based instructional programs*. In T. moke (ed.). adult Esl: politics, pedagogy and participation in classroom and community programs (pp. 145-157). Hillsdale, N.J.: Erlbaum.
- Kasper, L.F. (1998). Esl writing and the principle of nonjudgmental awareness: Rational and implementation. *Teaching English in the two year college*, 25, 60-68.
- Kayashima, M. & Inaba, A. (2003). *How computers helps a learner to master self regulation skills*, proc of esel, Bergen, Norway.
- Kellogg, R.T. (1994). *The psychology of writing*. New York: Oxford.
- King, A. (1994). Guiding knowledge construction in the classroom: effects of teaching children how to question and how to explain. *American Educational Research Journal*, 31, 338-368.
- Kipnis, M., Hofstein, A. (2007). The inquiry laboratory as a source of metacognitive skills, international journal of science and mathematics education.
- Lee, Y., Balor, A.L., & Nelson, D. (2005). *Supporting problem solving performance through the construction of knowledge maps*. *Journal of interactive learning research*, 16(2), 117-131.
- Mallpass, J. R. (1994). *A structural model of self regulation, goal orientation, self-efficacy and mathematics achievement*. University of soutern California, Los Angeles.
- Marton, E. & Saljo, R. (1976a). On qualitative differences in learning: II-Outcomes as function of the learner's conception of the task. *British journal of educational psychology*, 46, pp. 4-11.
- Marton, E. & Saljo, R. (1976b). On qualitative differences in learning: II-Outcomes as function of the learner's conception of the task. *British journal of educational psychology*, 46, pp. 115-127.
- McMahan, M., Luca, J. (2007). School of communication and comtempory arts.
- Mokhtari, K., & Sheorey, R. (2002). Measuring Esl studentsawareness of reading strategies, *journal of developmental education* 25, no 3:24, 6, 8, 20.
- North central regional educational laboratory, (1995). NCREL, rev, ed. Adapted from strategic teaching and reading project, guide book.
- Morits, S., & Woodwards, T. (2007). Humberg, Germany.
- O, neil, H.F. & Abedi, J. (1996). Reliability and validity of a state metacognitive assessment, *Journal of educational research*, 89, 234-245.
- Palinscar, A.S: Ogle, D.S., Jones. B.F., Carr, E.G., & Ransom, K. (1986). *Teaching reading as thinking*. Alexandria, V. A: Association for supervision and curriculum development.
- Pintrich, P.R. & Garcia T. (1991). Student goal orientation and self regulation in the college classroom. In M. L. Mahr and P. R. Pintrich (Eds.), *Advances in motivation and achievement goals and self regulatory processes* (vol. 7. pp. 379-402).
- Pintrich, P.R. & Degroot, E.V. (1990). Motivational and self-regulated components of classroom academic performance. *Journal of educational psychology*. 83:233-40.

- Polya, G. (1973). *How to solve it.* New Jersy: Princeton.
- Ramsden, P. (1983). *Context and strategy: situational influence of learning styles.* New york, Plenum press.
- Renkle, A. (1997). Learning from worked examples. A study on individual differences. *Cognitive sciences*, 21 (1): 1-30.
- Schoenfeld, A.H. (1987). What is all the fuse about metacognition? *Cognitive scences and Mathematics*, Edu, Vol. 4. pp. 189-215.
- Schoenfeld, A.H. (1992). *Learning to think mathematically problem solving*, Metacognition and senso making in mathematics, New York: McMillan.
- Schunk, D.H. (1994). Self-regulation of self efficacy and attributions settings. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman, self-regulation of learning and performance. *Journal of educational psychology*, 82, 3-6.
- Schunk, D. & Zimmerman, B. (1994). *self-regulation of learning and performance: issues and educational application.* Hillsdale. NJ: Lawrence Erbaum Associates.
- Schunj, D. (1995). *Learning goals and self evaluation: effects of children cognitive skill acquisition*, American educational research, San Francisco.
- Schwanenflogel, P, Moor Stevens, T. & Cara, M. (1997). Metacognitive knowledge of gifted children in early elementary school, *journal for research in Mathematics educational*, 27 (2)-215-240.
- Scruggs, Thomas E.: Mastropieri, M.A.: Monson J. & Jorgenson, C. (1985). Maximising what gifted students can learn: recent finding of learning strategy research, *gifted child quarterly*, 29(4), 181-185.
- Shommer, N., & Duell, P. (1997). Epistemological beliefs of gifted high school students. *Reeper review*. 19(3), 5-15.
- Shute, V., and J. Pstoca (1996). Intelligent tutoring systems: past present and future. *Handbook of research on educational communications and technology*. D. Jonassen. Scholastic publications.
- Singanayok, M. (2000). *Fomenting metacognitive skills through cooperative learning in scientific concept learning.* Schools of media, UCLA.
- Strenberg, R.S. (1998). Metacognition abilities and developing experties: what makes an expert students? *Instructional sciences*. 26, no 1-2, 127-140.
- Susan, D., & Son, L. (2007). *Department of psychology Colombia university, New York.*
- Vocell, E. (2003). *Educational psychology. A practical approach.* Purdy university.